

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ ตามทฤษฎีของชูลส์ ที่มีต่อภาวะเสี่ยงการแท้งต้นของหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีสมมติฐานการวิจัยว่า ภาวะเสี่ยงการแท้งต้นของหัวหน้างาน หลังจากการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ตามทฤษฎีของชูลส์ จะสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนภาวะเสี่ยงการแท้งต้นของกลุ่มตัวอย่างจากการทดสอบก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ด้วยแบบวัดภาวะเสี่ยงการแท้งต้นพีโอไอ (POI) ฉบับประยุกต์ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบ ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะเสี่ยงการแท้งต้น ในมาตรรวมก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ภาวะเสี่ยงการแท้งต้นรวม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		คะแนนที่เปลี่ยนแปลง		ค่าที (t-test)
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ภาวะเสี่ยงการแท้งต้น	79.55	7.82	94.88	7.52	15.33	7.52	6.11*

$$* p < .05 \quad (t_{\frac{.05}{8}} = 1.860)$$

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนภาวะเสี่ยงการแท้งต้นของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า ภาวะเสี่ยงการแท้งต้นของกลุ่มตัวอย่างหลังจากการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะสัจการ
 แห่งตนใน 2 มาตรฐาน ก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ภาวะสัจการ แห่งตนมาตรฐานหลัก	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		คะแนนที่เปลี่ยนแปลง		ค่าที (t-test)
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. ความสามารถในการ ใช้ชีวิตปัจจุบัน (Tc)	14.33	1.49	17.44	1.70	3.11	2.31	4.02*
2. ความเป็นตัวของ ตัวเอง (I)	65.22	7.66	77.44	6.48	12.22	6.04	6.07*

$$* p < .05 \left(t_{\frac{.05}{8}} = 1.860 \right)$$

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนภาวะสัจการแห่ง-
 ตนของกลุ่มตัวอย่าง ในมาตรฐานหลัก 2 มาตรฐานก่อนและหลังการทดลองปรากฏว่า มาตรฐานแรกคือ
 ความสามารถในการใช้ชีวิตปัจจุบัน (Tc) ของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 สำหรับมาตรฐานที่สองคือ ความเป็นตัวของตัวเอง (I) ของกลุ่มตัวอย่างเพิ่ม
 ขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะสังจการแห่งตน
ใน 10 มาตรการย่อย ก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ภาวะสังจการ แห่งตนมาตรการย่อย	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		คะแนนที่เปลี่ยนแปลง		ค่าที (t-test)
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. คุณค่าในการดำเนิน ชีวิต (SAV)	18.55	2.58	19.55	2.18	1.33	2.34	1.70
2. ความมีเหตุผลก่อนค่า นิยม (Ex)	16.55	3.62	19.44	3.77	2.89	2.08	4.15*
3. ความละเอียดก่อน ก่อนความรู้ลึก (Fr)	11.44	1.95	14.88	1.28	3.44	1.81	5.70*
4. ความเป็นธรรมชาติ (S)	9.22	1.93	11.66	1.05	2.44	2.07	3.54*
5. ความนับถือตนเอง (Sr)	11.77	1.75	12.66	1.41	0.89	1.54	1.73
6. ความยอมรับตนเอง (Sa)	12.11	1.91	15.00	2.30	2.89	2.80	3.09*
7. การมีทัศนคติต่อ ผู้อื่น (Nc)	9.44	1.42	10.33	0.81	0.89	1.96	1.35
8. การรับรู้ความสัมพันธ์ กับของธรรมชาติ (Sy)	6.44	1.16	7.22	1.13	0.78	0.97	2.41*
9. การยอมรับความ ก้าวร้าว (A)	10.66	3.23	13.77	1.75	3.11	1.88	4.90*
10. ความสามารถสร้าง ความสัมพันธ์ใกล้ชิด (C)	13.33	2.16	16.55	2.83	3.22	2.82	3.42*

* $p < .05$ ($t_{\frac{.05}{8}} = 1.860$)

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่างใน 10 มาตรฐานย่อยก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า คะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 7 มาตรฐานย่อย ได้แก่ ความยึดหยุ่นต่อคำนิยาม (Ex) ความละเอียดอ่อนต่อความรู้สึก (Fr) ความเป็นธรรมชาติ (S) การยอมรับตนเอง (Sa) การรับรู้ความสัมพันธ์กันของธรรมชาติ (Sy) การยอมรับความก้าวร้าว (A) และความสามารถสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด (C) สำหรับคะแนนภาวะสัจการแห่งตนอีก 3 มาตรฐานย่อย คือ คุณค่าในการดำเนินชีวิต (Sav) ความนับถือตนเอง (Sr) และการมีทัศนคติต่อผู้อื่น (Nc) มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ดังนี้

1. ผลการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามทฤษฎีของชูลส์ ทำให้ภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เมื่อวิเคราะห์ผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามมาตรหลัก 2 มาตร ของภาวะสัจการแห่งตน คือความสามารถในการใช้ชีวิตปัจจุบัน (Tc) และความเป็นตัวของตัวเอง (I) ปรากฏว่าภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 มาตรหลัก
3. เมื่อนำผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์มาวิเคราะห์ภาวะสัจการแห่งตนใน 10 มาตรฐานย่อย ผลปรากฏว่า ภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 7 มาตรฐานย่อย ได้แก่ 1. ความยึดหยุ่นต่อคำนิยาม (Ex) 2. ความละเอียดอ่อนต่อความรู้สึก (Fr) 3. ความเป็นธรรมชาติ (S) 4. ความยอมรับตนเอง (Sa) 5. การรับรู้ความสัมพันธ์กันของธรรมชาติ (Sy) 6. การยอมรับความก้าวร้าว (A) 7. ความสามารถสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด (C) และภาวะสัจการแห่งตนอีก 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ 1. คุณค่าในการดำเนินชีวิต (Sav) 2. ความนับถือตนเอง (Sr) และ 3. การมีทัศนคติต่อผู้อื่น (Nc)